

**PŘEČTETE SI ROZHOVORY S
PANÍ UČITELKOU BERANOVOU
A PANEM UČITELEM
KLIKAREM**

ČTĚTE NA STRANĚ 3

**CHCETE VĚDĚT, JAK VYPADAJÍ
JARNÍ SVÁTKY U NÁS A VE
SVĚTĚ?**

ČTĚTE NA STRANĚ 4

Vítejte u druhého vydání JakuNews!

Dobrý den. Chtěli bychom Vás přivítat u druhého vydání časopisu JakuNews. Najdete zde některé typy na přijímací zkoušky, protože se pomalu blíží a pro hodně lidí je to důležitá událost, takže vám chceme pomoci s přípravou dopředu.

Pro studenty i pro dospělé tu máme pohled do života učitelů, což je článek vedený dvěma redaktorkami a vyskytuje se v nich pan učitel Miloš Klikar a paní učitelka Nikola Beranová. Dozvíte se tam o školním i trochu osobním životě pana

učitele Klikara a zjistíme, jak zajímavý byl a stále je život paní učitelky Beranové, že to není pouhá učitelka přírodopisu. Dále si můžete oživit Váš osobní život, kde jsou na stránce vypsány tipy, kam na výlet po Praze, také recepty

do kuchyně i zajímavosti o naší imunitě nebo o hibernaci. Myslíme, že by Vám to mohlo zpestřit stále chladnou náladu. Jsou zde i obecné informace o svátcích a dozvíte se, odkud pocházejí, jaký je jejich význam, co se slaví, takže i Váš kulturní život může být obohacen. Mezi poslední řádky zde máme popis starých dnů naší školy, což Vám může zlepšit pojem o historii. Je zde dokonce i sken pionýrské knihy, z které jsme čerpali, tak sem můžete také doslova nahlédnout. Mezi poslední články patří kraťoučká báseň o našich jarních prázdninách. A na závěr tu je jeden delší, velice zajímavý příběh.

Doufáme, že si čtení užijete, něco se naučíte a i Vás to obohatí novými informacemi. Přejeme klidný druhý školní půlrok.

Autorka článku: LILY ŽÁNOVÁ

Přijímací zkoušky

V těchto týdnech začalo pro některé přijímací období. Proto je tu tento článek, kde Vám chceme poskytnout typy, povzbudit Vás a poradit těm, pro které to bude poprvé. Rady pro Vás máme v několika bodech.

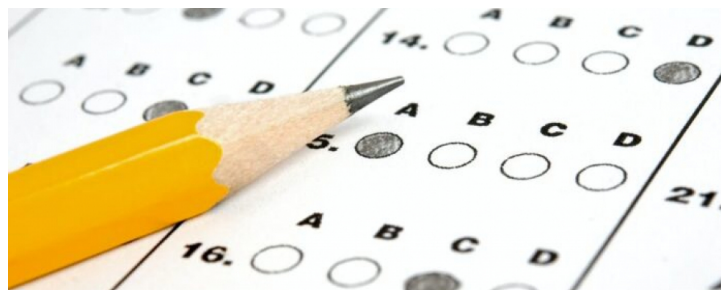
Obecné informace: Přijímací zkoušky se konají 13. a 14. dubna pro deváté ročníky a 17. a 18. dubna pro šestileté a osmileté ročníky středních škol. Typy škol mohou být gymnázia, střední odborné školy, obchodní akademie, školy zdravotnické, pedagogické, střední umělecké a konzervatoře. Na jazykové nebo třeba umělecké školy se musí dávat pozor, jelikož se skládají z jiných zkoušek. Test z matematiky trvá 70 minut a z českého jazyka trvá 60 minut. Testy píšete s hodinovými přestávkami.

1) Výběr školy: Na jakou školu chcete, je velmi zásadní otázka.

Zvažuje se na základě dojíždění, jaké pro Vás škola poskytuje možnosti v budoucnosti, nebo jestli byste chtěli zkusit jiný typ školy jako například soukromé školy nebo školy na něco zaměřené.

2) Příprava: Nejlepší jsou kurzy přímo na přijímací zkoušky, např. zkoušky na nečisto, školní doučování nebo individuální doučování. Nejlepší je od začátku si nasimulovat daný den a to třeba na zkouškách na nečisto nebo doma, ale s přesným časem a přesným počítáním bodů. Také zároveň chceme poznamenat, že nikdy není moc brzy se začít učit, někdo se učí už rok předem, ale nejčastěji se učí od velkých letních prázdnin.

3) Materiály: Přípravné knihy nebo cvičení na přijímací zkoušky, které se dají sehnat v knihkupectví a jsou v nich úlohy s velmi podobným zaměřením. Cvičit a opakovat co

nejvíce testů z Cermatu.

4) Body: Minimální počet bodů najdete na stránkách školy, případně se můžete zeptat na dni otevřených dveří.

5) Dokumenty: Nejlepší je prostudovat si přihlášky, dávat si pozor, do kdy co odevzdat, a podívat se, co školy v den přijímaček požadují.

6) Samotný den: To je asi nejtěžší věc. Den předtím si přichystejte všechno důležité (potřeby, svačina), připravte si to opravdu důkladně. Být co nejméně vystresovaný, říká se to lehce, ale je to opravdu nejtěžší věc, proto je potřeba mít chladnou hlavu a jít na zkoušky

se sebevědomím.

7) Odmítnutí: V případě, že se nedostanete, se svět nezhroutí. V případě deváté třídy jsou tu i jiné možnosti, jako soukromé školy, nebo školy, které berou z druhých kol.

Samozřejmě, pokud by se někdo chtěl na něco zeptat ohledně přijímacích zkoušek, může se jít zeptat lidí podepsaných pod tímto článkem. Děkujeme za přečtení článku a věříme, že se dostanete na Vaši vysněnou školu a přejeme Vám co nejvíce štěstí a úspěchů.

Autorka článku: LILY ŽÁNOVÁ

Zimní dny

Zima je krásné roční období i bez sněhu. Třeba takový Nový Svět na Praze 1 je krásné místo na procházku. Procházení úzkými tajuplnými uličkami si můžeme zpříjemnit čajem či kávou. Lze se taky vydat do kina, protože kdy jindy, než za nevlídného počasí. Pokud se nám ale přeci jen chce zůstat doma, číst knihu, dát si horkou koupel, udělat si lahodnou teplou čokoládu nebo si jen pustit film, je to taky vždy dobrý nápad. Pojďte se s námi provést příjemnou zimou a dozvědět se pár zajímavostí.

JAK ZVÍŘATA PŘEČKÁVAJÍ ZIMU?

Stav strnulosti

Hodně zvířat takhle přečkává zimu. Utlumí a zpomalí se životní funkce, tento stav může trvat různě dlouhé doby a může být i nezávislý na ročním období. Někteří plazi a obojživelníci jako aligátoři můžou dokonce v tomto stavu zmrznout a pak zase rozmrznout. To znamená, že se na rozdíl od hibernace teplota snižuje více, také ze stavu strnulosti se zvířata zpravidla probouzejí až finálně. V zimě je v tomto stavu i medvěd nebo jezevec.

Zajímavostí je, že medvěd může dokonce porodit i mládě ve stavu hibernace!

Torpor

Krátkodobý stav nehybnosti, který zvířata využívají za kratších nevhodných podmínek, jako před velkou zimou, velkým horkem nebo suchem. Trvá od pár hodin do pár dní, výjimečně i týdny. V těle se dějí podobné změny jako u hibernace, zvířeti klesne teplota a zpomalí se metabolismus. Třeba jezevci, který torpor provozuje, klesne teplota z 37 na 28 stupňů.

HŘEBÍVÁ ZIMA

Jestli jste zimomřiví a nevíte si rady, jak se v zimě zahřát, možná, že můžete začít u jídelničky.

Obecně známými a osvědčenými potravinami jsou: zázvor, kurkuma, med, vajíčka, chilli

Recept na teplý nápoj:

- citrusy (gřepfruit, pomeranč, citrón)

- med
- hřebíček

- zázvor (čerstvý nebo v prášku)

Nepovinné ingredience:

- skořice
- kurkuma
- muškátový oříšek

Jak postupovat:

1. Uvařte si vodu v rychlovarné konvici a na dno hrníčku dejte cca pul centimetrovou vrstvu medu, podle chuti.

2. Nakrájejte si libovolné citrusy na plátky a dejte též do hrníčku. Do hrníčku přidejte koření v množství přibližně třetina lžičky. Hřebíčku dejte 5 kousků.

3. Všechny smíchané přísady v hrníčku zalijte vodou, zamíchejte pořádně odspoda med a všechno koření.

Hibernace

Je to vlastně dlouhodobý torpor, trvá obvykle několik měsíců, ale pokles teploty a zpomalení metabolismu je mnohem znatelnější, ale ne tak znatelné jako u stavu strnulosti. Dalším rozdílem mezi stavem strnulosti je i to, že se orientuje podle ročního období.

Během hibernace se živočich občas probudí, aby se napil, najedl nebo se přemístil, a pak zase usne. Jako další zvíře hibernuje třeba syselec obecný nebo plch velký. Mylným faktem je, že medvěd hibernuje, to však není pravda, medvěd je pouze ve stavu strnulosti nebo v torporu.

Přípravy

Na oba tyto způsoby přečkávání horších časů se potřebují zvířata řádně připravit. Živočichové si pečlivě hledají úkryty, shromažďují zásoby jídla a dostatečně se vykrmují. Křeček polní si třeba dělá zásoby v podobě 15 kg zrní! Pokud si zvířata před zimou neudělají dostatečné tukové zásoby, většinou nezazimují a v lepším případě je zachrání člověk, v horším případě zahynou. Proto by se třeba ježek nikdy neměl upozorovat aktivní v zimě.

Ochrana imunity

celá řada potravin, které lze jednoduše sehnat i v zimě, např. jablka, mrkev, celer, červená řepa, pórek, bílé a červené zelí, hrušky, špenát a brambory.

Zároveň náš celý organismus pracuje podle toho, jak dobře se o něj staráte. Takže nezapomeňte dostatečně spát a odpočívat, jíst vyváženě a teple se oblékat.

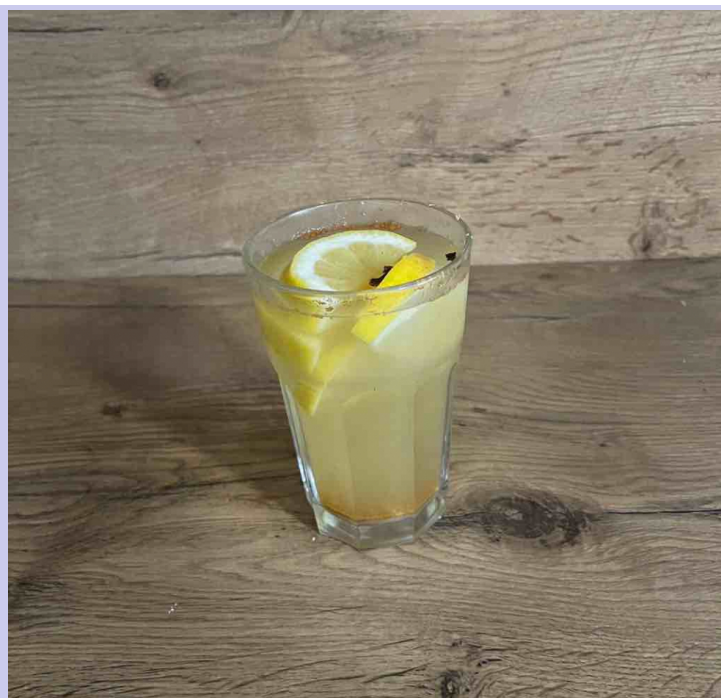
Imunitní systém chrání náš organismus před nemocemi a rozpoznává škodlivé a neškodlivé látky.

Zvláště v měsících, kdy není moc slunečního svitu a tepla, se může imunita oslabit. Díky nedostatku slunce, které nám pomáhá vytvářet vitamín D, se doporučují doplňky stravy.

Další samozřejmostí je, že v zimě neroste moc zeleniny a ovoce, i tak by se ale měly jíst kvůli vitamínu C a dalším prospěšným látkám. Existuje

Imunitu posilující potraviny

- luštěniny, hovězí maso (selen, zinek)
- česnek (bojuje proti infekcím)
- zázvor (protizánětlivý)
- ořechy (vitamín E)
- houby
- ořechy a tučné ryby např. losos (omega-3 mastné kyseliny-doporučují se doplňky stravy)

Tuto stránku pro Vás připravily
JOSEFÍNA ODRÁŠKOVÁ a
VANDA STREICHSBIEROVÁ

Rozhovor s paní učitelkou Beranovou

Paní učitelka je na naší škole první rok 2022/2023, učí přírodopis, výchovu ke zdraví, angličtinu a tělesnou výchovu. Oblíbená je především nošením iPadů na vyučování a moderním přístupem k žákům, nechybí ani skupinové práce a projekty.

Co vás přivedlo k učení?

„K učení mě přivedla v podstatě náhoda. Po střední škole jsem se rozhodla, kam bych chtěla jít. Líbila se mi psychologie a pedagogie, pro pedagogickou fakultu jsem se rozhodla díky vzdálenosti od bydliště.“

Jaké školy jste studovala?

„Základní školu, po 7. třídě jsem přešla na všeobecné gymnázium, a potom pedagogickou vysokou školu na Univerzitě Karlově.“

Co vás nejvíc baví na učení?

„To je dobrá otázka, celkově ráda pracuji s lidmi, ráda pracuji s dětmi. Hlavně vaše věková skupina je pro mě taková výzva.“

Ale vyhovuje mi to, pokaždé když vejdu do třídy, tak si říkám co dneska zase vymyslí a co bude.“

Jaké země jste navštívila?

„Navštívila jsem Nizozemsko, Velkou Británii, Německo, Ameriku konkrétně New York. Nejradši mám Německo.“

Jaké jsou vaše zájmy?

„Ráda sportuju, dělám kickbox. Čtu, koukám se na filmy a seriály, nic převratného.“

Autorka rozhovoru: JOSEFÍNA
ODRÁŠKOVÁ

Rozhovor s panem učitelem Klikarem

Oblíbený a zkušený učitel českého jazyka, německého jazyka, tělesné výchovy a DLV na druhém stupni, také třídní učitel 9.B. Oproti paní učitelce Beranové (viz horní rozhovor) učí na naší škole už mnoho let a je nabitý vědomostmi, které každý den rozdává.

Co jste vystudoval?

„Klasickou základní školu, gymnázium (sportovní třída), fakulta žurnalistiky, pak jsem kvůli učení vystudoval ještě vysokou pedagogickou školu.“

Jak jste se dostal k učitelování?

„Studium žurnalistiky mě přesvědčilo, že to není úplně to, co bych chtěl, a to i přes dobré nabídky. Přemýšlel jsem a přes vzpomínky na dětství a školu mi přišlo fajn učit. I jsem si to tři čtvrtě roku před odjezdem na vojnu zkoušel, líbilo se mi to.“

Baví vás stále učení?

„Ano, i když už to úplně není to, co dřív. Přibylo spoustu věcí okolo, například sociální sítě, ty vyučování hodně narušují.“

Co vás na téhle práci baví?

„Práce s dětmi, i po psychologické stránce. Baví mě vzdělávat je, jejich energie a veselost. Je to zajímavá a zábavná profese, při které mi čas hodně utíká.“

Jaké máte zájmy?

„To bych taky rád věděl poslední dobou (*směje se*). Asi čím dál tím víc chalupa a zahrádkaření. Výpravy do přírody, i když už tolik nejsou, taky oddíl. A samozřejmě fotbal, který hraje i můj syn.“

Jak se má?

Dobře, užívá si v dnešní době. Má dobré rodiče (*směje se*).

Autorka rozhovoru: VANDA
STREICHSBIEROVÁ

Jarní svátky

Jelikož se jaro už blíží, tak se můžeme o jarních svátcích, které slavíme každoročně, dozvědět trochu více.

Masopust je spojený s křesťanskou tradicí a začíná 6. ledna svátkem Tři králů, kdy končí vánoční svátky a začíná právě masopust. Masopust poté trvá až do masopustního úterý, to bylo v letošním roce v úterý 21. února. Poté následuje 22. února Popeleční středa, kterou začíná velikonoční půst.

Věděli jste, že Masopust jako Velikonoce má svoje dny?

Tučný čtvrtek, kdy se má jíst a pít, co nejvíce, abyste měli sílu po celý rok.

Taneční neděle, kdy začíná ta největší zábava a veselí. Začalo se jí říkat taneční, a to proto, že již po obědě hudebníci svolávali do hospody k muzice. Naši předci se nenechali dlouho pobízet a šli se veselit a tančit. Tančilo se až do časných pondělních hodin.

Maškarní úterý, kdy veselí a masopust vrcholí a chodí maškary, plesy, slavnosti a karnevaly.

Poslední dny masopustu se tradičně nazývají **ostatky** nebo také **šibřinky** nebo **fašank**.

Velikonoce jsou jediné svátky, které nemají v kalendáři pevné datum. Slaví se vždy první neděle po prvním jarním úplňku, který může být podle postavení planet v období mezi 22.

březnem a 25. dubnem. V některých zemích s pravoslavným náboženstvím probíhají oslavy Velikonoc později. Jejich církevní příprava ale začíná v Popeleční středu a trvá čtyřicet dní až do Velikonoční neděle, před kterou je Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota. Celé toto období a dny v něm ale nejsou jen čekáním na hodování s pomlázkou.

Škaredá středa

Lidové tradice říkají, že hospodyně připravovaly na Škaredou středu chutné jídlo, které však klamalo svým vzhledem, bylo jednoduše škaredé. Pokud budete mít chuť, můžete si připravit bramboráky a natrhat je tak, aby opravdu vypadaly nevábne a i přesto jste si na nich pochutnali.

Zelený čtvrtek

Od Zeleného čtvrtka uslyšíte po ulicích chodit chlapce s typickými klapáčkami nebo také řehtačkami. Vy si tento den můžete zpěstit přípravou zelenočtvrtečního pečiva jidášek, jidášů.

Velký pátek

Velký pátek je největším půstem v roce a pokud jej chcete dodržovat, můžete si k obědu připravit rybu. Lidé, kteří si ji dříve nemohli dovolit, zapékali alespoň bramborovou kaši ve formě tvaru ryby. Na Velký pátek se údajně otevírá země a vydává své ukryté cennosti.

Bílá sobota

Tradičním jídlem pro den Bílé soboty byla pečená velikonoční nádivka. A co obsahovala? Určitě znáte přísloví „jiný kraj, jiný mrav“, který vystihuje fakt, že ingredience jdoucí do velikonoční nádivky se lišily lokalitou, ve které se právě připravovala.

Víte jak se slaví Velikonoce v jiných zemích a jaké kde mají tradice?

Slavení tohoto svátku má mnoho podob - pohanských, náboženských, veselých, hravých, soutěživých i kajících.

- **V Irsku** se pojíždají vajíčka na ukončení půstu a kdo chce ochutnat velikonoční koláč, ten musí zatančit.

- **Řekové** barví vajíčka pouze červenou barvou, která symbolizuje obnovu života a ukřižování Ježíše Krista.

- **V Mexiku** vyrazí lidé do ulic s obrázky či krabicemi

symbolizujícími Jidáše, které se věší, páli nebo se do nich mlátí. - **V Norsku** jsou velikonoční svátky spojené s detektivními příběhy, které jsou k vidění všude, dokonce i na potravinových obalech. Od roku 1923 je zvykem číst detektivky. - **Velikonoce ve Francii** zahajuje utichnutí všech kostelních zvonů na Zelený čtvrtek. Zvony totiž podle tradice odlétají do Říma, kam odnášejí vše zlé, a požehnány se vrací zpět do země galského kohouta spolu s nadílkou vajíček a sladkostí pro děti.

V dnešní době už bohužel symbol masopustu a také velikonočního půstu postupně upadá. Žijeme v době hojnosti a nepotřebujeme se jídlem připravovat na 40 dní půstu. Navíc v dnešní době se už ani ten velikonoční půst příliš nedrží.

Autorka článku: IVANA BILEJOVÁ

Trapné vtipy

Doktor mi říkal, že se mám začít starat o svou váhu. Tak jsem z ní utřela prach.

„Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, čerstvě uříznuté jedličky, vánočního cukroví...“
„Cítím, cítím - sousedi se ale mají!“

Pan Novák se rozčiluje na běžeckém okruhu v Linci:
„No Linecká kolečka jsem si tedy takhle nepředstavoval.“

Víte, proč muzikanti neradi chodí na hřbitov?
Protože je to tam samej křížek.

„Jak je možné, že máš v písemce stejný počet chyb jako tvůj soused?“
„To je, prosím, jasné - oba máme stejnou paní učitelku!“

Milý Ježíšku, letos jsem moc zlobila, tak bys mi mohl pro změnu něco vzít. Třeba bolesti zad a únavu!

Víte jak začíná příběh ekologů?
Bio neboio...

Víte, proč krab nemá peníze?
Protože je na dně.

Pilát potká Ježíše a řekne mu:
„Já jsem Pilát.“
A Ježíš na to odpoví:
„Pilát? Jako ten z Kalibiku?“

Informatik je člověk, který vyřeší problém, který nikdy neexistoval, způsobem, kterému nikdo nerozumí.

Víte, jak se říká lidem, kteří utíkají před kanibaly? Fast Food.

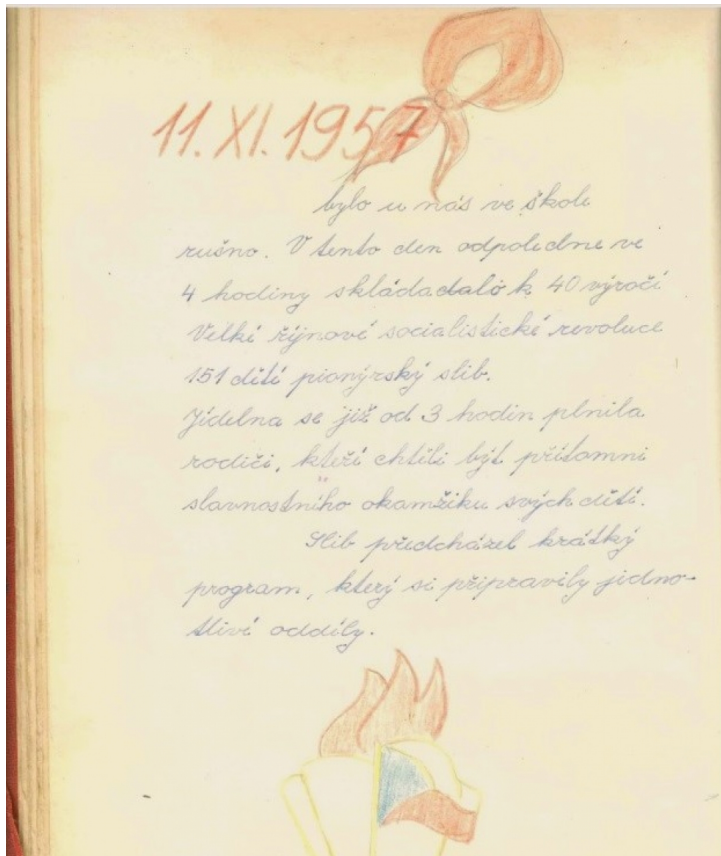
Kdo jí hodně cibule, k tomu nechodí lékař.
Kdo jí hodně česneku, k tomu nechodí nikdo.

Dnes jsem si procházel staré fotky mé prababičky. Teď mi ale pořád vrtá hlavou, proč nosila jen černé a bílé oblečení...

Sedí babička v parku na lavičce a modlí se: „Pane, já už jsem zase nevyšla s duchodem, pošli mi, prosím, nějak stovku.“
Zaslechne to nějaký mladý muž a říká jí: „Prosím vás, babičko, přece nebudete věřit takovému pověrám... Tady máte padesátikorunu a už se nemodlete.“
Babička chvíli počká, až se onen muž vzdálí, a pak říká: „Děkuju Ti, Pane. A příště mi to, prosím, nepošleš po takovém neznabohovi, zase si půlku nechal...“

Výběr ze stránky alik.cz pro vás připravila VERONIKA SOUKUPOVÁ

Z kroniky naší školy

V tomto článku Vám ukážeme, jak rozdílně vypadaly dny na naší škole dříve a dnes.

Zahájení nového roku:

Oproti našemu dnešnímu pouhému rozhlášení rozhlasem se všichni shromáždili v tělocvičně, kde jim ředitel i učitelé dali proslov. Přivítali je do nového školního roku, popřáli jim to nejlepší a uvedli jim, jak bude další rok vypadat.

Přijímací zkoušky:

Asi nejvíce odlišný den. Když dnes přemýšlíte o přijímacích zkouškách v roce 2023, tak si představíte den, ve který jdete psát na gymnázia Cermaty. Dříve se však nikam nechodilo. Děti, které měli samé jedničky na vysvědčení, se dostaly na školu automaticky a zbytek seděl v jeden den ve své základní škole a rozhlasem se upřesňovala pravidla a četly úlohy. Po půl hodinách se říkal čas a hlásil se začátek i konec. Po několika dnech se na školní nástěnku vyvěsila jména s body a list s přijatými. Většina dětí však byla přijata díky malému počtu obyvatel světa a vysokému počtu středních škol. (To bychom si asi všichni přáli :)

Pionýrské shromáždění:

Už asi mnoho lidí neví, co pionýři jsou. Šlo o skupinu dětí, která na státní svátky nebo školní volna přispívala státu. Zpívaly před otevíráním budov, ve volném čase chodily na dobrodružné výlety a pomáhaly se školními akcemi. Jejich shromáždění tedy organizovaly klidně děti z 6. tříd a probíraly tam, co budou na dalších akcích předvádět, nebo diskutovaly o pionýrských vlajkách. Nevím, jestli bych si v dnešní době dokázala představit takové sekání. Co Vy?

Obrázek:

Jde o sken z naší školní pionýrské knihy z roku 1957, kde se píše o 40. výročí bolševické revoluce s obrázkem pionýrské vlajky. Stránku napsali členové pionýrského výboru, kterým bylo deset až patnáct let.

Autorka článku: LILY ŽANOVÁ

Kam za kulturou jako student

Není překvapením, že chození do muzeí a galerií je prospěšné nejen pro mysl dospělých, ale i pro mysl mladých lidí. Bohužel hodně náctiletých nezajímají obrazy z 19. století a o to méně je to zajímavá, když za to musejí platit. Naše malé příjmy v podobě kapesného by takovou zátěž rozhodně nepokryly, proto je výhodné navštěvovat galerie, které mají vstupny pro teenagery zdarma.

Národní galerie Praha NGP

- Pro studeny vstupné zdarma
- Veletržní palác, Palác Kinských, Klášter sv. Anežky České, Šternberský palác, Salmovský palác, Schwarzenberský palác

Národní muzeum

- Vstupné zdarma pro děti do 15 let
- Václavské náměstí 68

Galerie Rudolfinum

- Děti do 15 let zdarma + část výstav zdarma kompletně
- Alšovo nábřeží 12

Autorka článku: JOSEFÍNA ODRÁŠKOVÁ

Autorská báseň „Prázdniny“

Každý chce mít prázdniny,
celé dny si hrát,
občas dělat kraviny,
nepřestat se smát.

Přes den knížky číst,
trávit svůj čas s přáteli,
v restauracích jíst,
mít volno jak v neděli.

Nechat si zdát hezký sen,
rozhodně ne o škole,
probouzet se každý den
se snídání na stole.

Autorka básně: JULIE PECHOVÁ

Isabelle

Byla středa. Venku občasné poprchávalo a mraky zakryly měsíční svit, takže panovala tma. Vítr narážel do okenních tabulí, čímž vytvářel tlumený rámus.

Převalovala jsem se na své posteli, pokoušejíc se usnout, ale cosi mi v tom bránilo. Nebyl to ani ten hluk, ani náhlý chlad v místnosti, který přicházel z otevřeného okna. Znovu jsem se otočila a na moment zadoufala, že se mi podaří usnout, to se ale nestalo. Hodiny ukazující dvě ráno mi jasně daly najevo, že bych dávno vzhůru být neměla.

Pomalou jsem se zvedla a bosá se vydala k nočnímu stolku, ze kterého jsem následně vzala gumičku a svázala si své dlouhé, kudrnaté vlasy. Otréla jsem si zbytky slz, co zůstaly zaschle na tvářích. Moje kroky vedly do koupelny, kde jsem si rozsvítila a podívala se na svůj odraz. Pytle pod očima a popraskané rty prozrazovaly nespavost a bleďá tvář mi připomínala mrtvolu. Protřela jsem si oči a nalila vodu do sklenice. Jakmile se mi voda dostala do krku, příjemně ho schladila. Otočila jsem se, abych se vydala zpět do svého pokoje, a přitom se ještě jednou napila. Rozsvítila jsem si lampičku, stejně nikdo nebyl doma. Otevřela jsem rozečtenou knihu a ponořila se mezi její řádky. Moje oči se klížily, ale já se snažila udržet se vzhůru. Nakonec jsem tento boj vzdala. S knihou v ruce jsem usnula.

Dívka s havraními vlasy ležela opřená o futra postele se schumlanou dekou na hrudníku. Mírně pochrupevala a při každém nádechu se jí na moment zasekl dech, jako by se měla probrat, ale jen vydechla a pokračovala v poklidném spánku. Bylo to poprvé za nějakou dobu, co propadla bezesnému spánku. Nebylo to tak, že by trpěla nočními můrami, šlo o snění samotné. Bylo vyčerpávající se každou noc ocitnout hluboko ve své mysli a pak se snažit najít odpočinek každou možnou chvíli. Rozhodla se proto, že když si bude čist, rychle se navlí a snad i natolik, že její hlava nebude mít čas na sny. Občas to fungovalo, občas ne. Sluneční paprsky prorazily místnosti až k černovlásce. Ta ležela nehybně ve stejné pozici, ve které usnula.

Šlo vidět, že byla vyčerpaná. Musela být šťastná, že se konečně jednou vyspala. Bohužel jí to dopolední světlo nedopřálo. Zvedla oční víčka, jako by to byla nejtěžší věc na této planetě, a pomalu spustila nohy na studenou zem.

Zvedla jsem se a pokusila se udržet na chodidlech. Mžitky před očima pomalu ustoupily a já se po malých krůčcích dostala až do kuchyně, kde jsem si dala vařit vodu. Do hrníčku spadnul čajový sáček i s provázekem, to však byl můj nejmenší problém. Jakmile se horká voda dotkla hrníčku, obtočila jsem kolem něj svoje zakřehlé prsty a čekala, až se zahřeje natolik, aby do mých rukou přivedl nějaké teplo. Usadila jsem se na barovou stoličku a opatrně srkala horký nápoj. Ticho, které panovalo v místnosti mě ničilo, proto jsem na televizi zapnula náhodný pořad, jen abych nemusela být sama se svými myšlenkami. To se však nepovedlo a já si vybavila včerejšek.

Kráčela jsem po ulici směrem k jednomu z barů, kde jsem se měla sejít se svým přítelem. Moje šaty po kolena se mírně vlnily a jejich volnější rukávy vlály ve větru večerního města. Vešla jsem do hlučného klubu a přešla pohledem celou místnost, ale svého přítele - Harryho - jsem najít nemohla. Prodírala jsem se davem a pak jsem spatřila něco, z čeho mi tuhla krev v žilách. Viděla jsem ho s jeho blondatými vlasy zezadu. Tisknul se k nějaké holce a pak se k ní sehnul, aby jí políbil. Nějaká malá část ve mně doufala, že se přiblížím a bude to někdo jiný, ale jakmile jsem to udělala, jen se mi potvrdil můj největší strach. S bolestným výrazem jsem ho sledovala a pak si mě všimnul. Koukal se na mě v naprostém šoku, jako by viděl ducha. Cítila jsem nesmírné zklamání. A rozhořčení. Chtěla jsem se probrat a zjistit, že to byl jen špatný sen a já ležím vedle svého přítele a nesleduju ho, jak si vyměňuje sliny s bůhví kým.

„Harry?“ popotáhla jsem a následně setřela slzy co se draly na povrch. Dívka, brunetka se na mě nechápavě podívala a poté se nadechla.

„Harry, kdo to je?“ zeptala se. Vypadala našťavaně, jako by něco nevěděla. A pak mě to trefilo.

Ona nevěděla, že on má přítelkyni. Nebo to možná byla z jejího pohledu ona. Zasmála jsem se té absurdnosti, a pak odpověděla:

„Já jsem jeho přítelkyně, ale hádám, že to ty taky,“ pokroutila jsem hlavou a sledovala, jak se brunetce rýsuje na obličejí bolestný výraz. Napřáhla se a jednu Harrymu vrazila a rozešla se směrem pryč od baru. Já ji následovala, a když jsme se ocitly venku, vydaly jsme se v tichosti k nejbližší samošce.

Do rukou se mi dostal alkohol, který mi zamlžil zbytek vzpomínek. Kdosi mi držel vlasy, když jsem zvracela na záchodě, a ta samá tajemná osoba mě objímala, zatímco jsem jí brečela do ramene. Cítila jsem se jako ve snu, ze kterého si nic nepamatujete, a přesto víte, že jste ho viděli. Zvláštní pocit, že vám chybí část paměti a vy se snažíte si usilovně vzpomínout, ale nejde to. A pak jsem byla zpět. V mé kuchyni, televize tiše hrající jakousi znělku, moje ruce bolestně objímali horký hrnek. Od hrnečku jsem bolestně ucukla a vydala z něj pytlík čaje. Místností se rozezněl zvonek ode dveří a já zvedla hlavu, jakoby to mělo dát osobě za vchodem najevo, že jdu. Moje nejisté kroky se rozléhaly po bytě a já nakoukla do kukátka. U dveří stála holka, pravděpodobně stejného věku jako já, s něčím, čemu se pravděpodobně dalo říkat úsměv.

Opatrně jsem otevřela dveře a pohlédla jsem si ji pořádně. A pak jsem si najednou vzpomněla. Jako by mlha

ustoupila a já si konečně mohla vybavit každý detail. Ona byla ta osoba, co mi držela vlasy, když jsem se zbavovala obsahu svého žaludku, a když jsem se rozbřečela, protože mě podvedl můj přítel. Sledovala mě s mrzutým výrazem, hladící mě po vlasech, i přesto že ten samý člověk, kvůli kterému jsem prolévala slzy, jí ublížil stejně jako mně. Ne-li více. Ona utěšovala můj trhaný dech a donutila mě usnout. Ne nějaká pitomá kniha. Celé to byl jen sen, který si můj mozek vymyslel, aby pomyšlení na minulou noc tak nebolelo. A tenhle fakt mě donutil se rozbřečet. Slzy mi tekly po tvářích stejně jako den předtím a já se vrhla do zmatené náruče.

„Jsi v pořádku?“

Její hlas vytvořil v mém srdci dokonalý klid a zároveň ho donutil hlasitě se rozbušit jako o život. A já konečně nebyla ve snu, ani v mé hlavě. Já byla v realitě, se svými deštivými vzpomínkami, v objetí dívky, kterou jsem znala pouhou noc.

Autorka příběhu: VERONIKA SOUKUPOVÁ